

Lidia Pokrzycka

Konferencja "Wsparcie finansowe projektów międzynarodowych w ramach Europejskiej Współpracy Terytorialnej", Natolin, 20 stycznia 2010 : [sprawozdanie]

Annales Universitatis Mariae Curie-Skłodowska. Sectio K, Politologia 17/1, 168-170

2010

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

zakaz służenia władzy, która nie opiera się na religii. Z kolei w Indiach, pomimo przyjęcia modelu charakterystycznego dla państw świeckich, w obliczu przybierającego na sile fundamentalizmu hinduskiego, pojawiają się uzasadnione obawy przed stworzeniem porządku stanowiącego alternatywę dla państwa opartego na zasadach demokratycznych i świeckich.

Analizie poddany został problem przywództwa politycznego i religijnego. Przywództwo jest jednym z aspektów władzy. Na przestrzeni wieków źródłem autorytetu, do którego odwoływali się władcy był Bóg. Przywódcy polityczni często odwołują się do wymiaru wykraczającego poza porządek doczesny, co wynika z przekonania o wyższości porządku wyznaczonego ramami *sacrum*. Za przykład służy przywództwo Gandhiego, którego istotnym elementem było sięganie do etycznych założeń hinduizmu. Sam zresztą hinduizm traktowany był jako duchowy fundament tradycji indyjskiej. Również w przypadku Dalajlamy XIV istotą przywództwa jest łączenie przywództwa religijnego i politycznego.

Konferencja *Wsparcie finansowe projektów międzynarodowych w ramach Europejskiej Współpracy Terytorialnej*, Natolin, 20 stycznia 2010

Granice państwowe w Europie przestają być barierą, która oddziela państwa. Wiele problemów można łatwiej rozwiązać z partnerami z innych państw. Przykładowo ochrona środowiska czy powódzie wręcz wymagają współpracy międzynarodowej. Realizację wspólnych działań wspierają programy Europejskiej Współpracy Terytorialnej (EWT) z udziałem państw członkowskich UE, a także programy Europejskiego Instrumentu Sąsiedztwa i Partnerstwa (EISP), w które zaangażowane są także państwa sąsiadujące z Unią.

20 stycznia 2010 r. odbyła się w Natolinie konferencja „Wsparcie finansowe projektów międzynarodowych w ramach Europejskiej Współpracy Terytorialnej”, zorganizowana przez Studium Dziennikarstwa Europejskiego przy Fundacji Centrum Europejskie Natolin oraz Ministerstwo Rozwoju Regionalnego.

W pierwszej części konferencji Aleksandra Sztetyło-Budzewska, Dyrektor Departamentu Informacji, Promocji i Szkoleń w Ministerstwie Rozwoju Regionalnego, przedstawiła zarysy polityki spójności Unii Europejskiej. Zaakcentowała przy tym, że celem programów międzynarodowych jest poprawa relacji UE z sąsiadami z zewnątrz. To bardzo duże wyzwanie, gdyż przykładowo polska gmina musi nawiązać kontakty z ministerstwem litewskim czy niemieckim.

Następnie Karolina Piądlowska-Firlej z Wydziału Koordynatora Krajowego Programów EWT opisała podstawy działania Europejskiej Współpracy Terytorialnej, akcentując, że EWT i Europejski Instrument Sąsiedztwa i Partnerstwa (EISP) zastąpiły Inicjatywę Wspólnotową Interreg III (realizowaną w latach 2004-2006).

Podczas konferencji podawano przykłady projektów realizowanych w ramach programów Europejskiej Współpracy Terytorialnej z udziałem Polski. Jednym z projektów jest „Join development of cross-border tourism information products by South Balic oceanographic museums (Balitic Museums 2.0)” realizowany w ramach Programu Współpracy Transgranicznej Południowy Bałtyk 2007-2013. Partnerem wiodącym w projekcie jest Stralsund University of Applied Sciences / Fachhochschule Stralsund, DE, a partnerami German Oceanographic Museum (DE), Morski Instytut Rybacki w Gdyni – Akwarium Gdyńskie (PL), Uniwersytet

Szczeciński (PL), Lithuanian Sea Museum (LT), Museum of the World Ocean, Kaliningrad Oblast (RU). Celem projektu jest wspólne przygotowanie innowacyjnych narzędzi komunikacyjnych dla muzeów oceanograficznych, zaplanowano także rozwój przewodnika dla zwiedzających i sprawnego systemu informacji. Działania te mają na celu zwiększenie atrakcyjności muzeów przede wszystkim dla turystów obcojęzycznych.

Natomiast Program Współpracy Transgranicznej Rzeczpospolita Polska (województwo lubuskie) – Brandenburgia 2007-2013 realizuje projekt Drogi Św. Jakuba na pograniczu polsko-niemieckim, którego celem jest stworzenie transgranicznego systemu oznakowania i informacji. Partner wiodący to Arbeitsinitiative Letschin, a partnerami są Landkreis Maerisch – Oderland, Landkreis Oder – Spree, Stadt Frankfurt (Oder), Powiat Sulęcín, Tourismusverband Oder – Spree oraz Powiat Słubice. Szlak Św. Jakuba (ok. 221 km po stronie niemieckiej i 114 km po stronie polskiej), leżący na obszarze Euroregionu Pro Europa Viadrina ma zostać po polskiej i niemieckiej stronie wyposażony w jednolity system informacji, jako wysokiej klasy szlak pielgrzymkowy i turystyczny.

Z kolei Program Operacyjny Współpracy Transgranicznej Rzeczpospolita Polska – Republika Słowacja 2007-13 realizuje projekt „Rewitalizacja linii kolejowej Szklarska Poręba -Harrachov”. Partnerami są Samorząd Województwa Dolnośląskiego reprezentowany przez Dolnośląską Służbę Dróg i Kolei we Wrocławiu oraz Państwowy Zarząd Infrastruktury Kolejowej w Pradze (Republika Czeska). Planowany zakres odnowy linii kolejowej pozwoli na bezpieczne prowadzenie ruchu kolejowego zarówno w okresie letnim, jak i zimowym. Realizacja projektu będzie miała istotny wpływ na wzrost atrakcyjności turystycznej ośrodków na terenie polskich i czeskich Sudetów.

Kolejny referent Paweł Natkaniec z Wydziału Koordynacji Systemu Wdrażania Ministerstwa Rozwoju Regionalnego przedstawił Programy Współpracy Transgranicznej na zewnętrznej granicy Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Instrumentu Sąsiedztwa i Partnerstwa (EISP).

W ramach EISP Unia Europejska świadczy pomoc wspólnotową na rzecz rozwoju obszaru dobrobytu i stosunków dobrosąsiedzkich. Kraje objęte współpracą to: Armenia, Azerbejdżan, Białoruś, Egipt, Gruzja, Izrael, Jordania, Liban, Libia, Maroko, Mołdowa, Autonomia Palestyńska Zachodniego Brzegu Jordanu i Strefy Gazy, Federacja Rosyjska, Syria, Tunezja oraz Ukraina.

W latach 2007-2013 dwa Programy współpracy transgranicznej EISP na polskiej granicy wschodniej są zarządzane przez Polskę:

Litwa-Polska-Rosja (*132,1 mln EUR*)

Polska-Białoruś-Ukraina (*186,2 mln EUR*).

Cel Programu Współpracy Transgranicznej Polska – Białoruś – Ukraina to wspieranie transgranicznych procesów rozwojowych, wzrost konkurencyjności obszarów przygranicznych, poprawa jakości życia oraz współpraca sieciowa i wspieranie inicjatyw społeczności lokalnych.

Celem Programu Współpracy Transgranicznej: Litwa – Polska – Rosja jest wspieranie transgranicznych procesów rozwojowych, rozwoju społecznego, gospodarczego i przestrzennego, a także priorytet horyzontalny dotyczący kontaktów międzyludzkich.

Podstawowymi kryteriami kwalifikowalności projektów zarządzanych przez Polskę jest partnerstwo transgraniczne nad granicą UE. Projekt musi być złożony wspólnie przez beneficjentów z Polski i/lub Białorusi i/lub Ukrainy, a działania inwestycyjne mogą być

realizowane wyłącznie na głównym obszarze wsparcia. Ogólna wartość działań finansowanych w regionach przyległych nie może przekraczać 20% ogólnego budżetu programu.

W ramach Europejskiego Instrumentu Sąsiedztwa i Partnerstwa aktualnie realizowanych jest dziewięć programów lądowych (tam gdzie znajdują się bezpośrednio granice z Unią) oraz sześć obejmujących granice morskie.

Konferencja udowodniła, że projekty współpracy terytorialnej dają szansę polskim podmiotom do włączenia się w europejskie sieci współpracy. Dzięki kontaktom zagranicznym, pracy w środowisku międzynarodowym niewątpliwie następuje rozwój zasobów ludzkich. Niezaprzeczalny jest także wpływ EWT na kształtowanie polityk lokalnych i regionalnych. Również dzięki działaniom promocyjnym w ramach projektów EWT uczestnicy mogą się zaprezentować międzynarodowej publiczności. Realizacja tego typu projektów jest bardzo trudna, chociażby z powodu konieczności współpracy z zagranicznymi partnerami, ale przyczynia się do zdobycia cennego doświadczenia, a także zwiększenia możliwości realizacji projektów finansowych z programów krajowych.

Lidia Pokrzycka

Konferencja UE po przyjęciu Traktatu Lizbońskiego – praca prezydencji i Komisji Europejskiej, Natolin, 18 marca 2010

Studium Dziennikarstwa Europejskiego w Natolinie 18 marca 2010 roku zorganizowało konferencję „UE po przyjęciu Traktatu Lizbońskiego – praca prezydencji i Komisji Europejskiej”. W pierwszej części konferencji Pilar Barrero Garcia, Radca ds. Prasy Ambasady Hiszpanii w Polsce przedstawiła działania podejmowane podczas prezydencji hiszpańskiej w UE, priorytety i przebieg w kontekście Traktatu Lizbońskiego. Zaakcentowała przy tym, że to trudna prezydencja z racji m.in. zmiany dotychczasowej struktury UE (szerszych kompetencji Parlamentu Europejskiego, nowej Komisji Europejskiej), a także kryzysu gospodarczego i nowego układu sił światowych (np. rozszerzenia grupy G8 na G20). To także pierwsza prezydencja, podczas której należy współpracować z krajami, które obejmą prezydencje w następnych latach. Oznacza to, że konieczne jest opracowanie programu działania na 18 miesięcy (wspólnie z Belgią i Węgrami).

Podczas prezydencji Hiszpanii odbędzie się 2600 spotkań roboczych w Brukseli i 300 w Hiszpanii, co najlepiej obrazuje ogrom wykonywanej pracy. Głównymi priorytetami dla prezydencji stało się pełne wdrożenie Traktatu Lizbońskiego, przezwyciężenie kryzysu gospodarczego, wzmocnienie roli Europy na arenie światowej oraz ściślejsze utożsamianie się obywateli poszczególnych państw członkowskich z Unią Europejską. Hiszpania angażuje się także na rzecz równości wobec prawa pracy i warunków pracy oraz przeciw przemocy wobec kobiet. W 2015 roku ocenione zostaną efekty postępu działań w tych zakresach. Prezydencja prowadzi również negocjacje z Chorwacją w sprawie wejścia do UE, wspiera także Turcję w tym zakresie. Hiszpania organizuje szczyt UE-Chiny i UE-Japonia oraz popiera rozwój Europejskiej Służby Zagranicznej. Według P. Barrero Garcia prezydencja stawia na innowacyjność, wspiera małe i średnie przedsiębiorstwa. Nie zapomina przy tym o rozwiązywaniu konfliktów w świecie, opracowuje m.in. strategie pokojowe dotyczące Izraela i Palestyny.